

‘SON SÖZ’

İYİ BİR VATANDAŞ YETİŞTİRMEK ÜZERİNE

ESKİÇAĞ BİLİMLERİ’NİN TÜRKİYE’DEKİ GEÇMİŞİ VE GELECEĞİ ÜZERİNE
SOHBETLER II

SÖYLEŞİ: FATİH YILMAZ* ERKAN KURUL**

... Klasik kültürün en yoğun olduğu, kültürel katmanların birbiri üzerine bindiği bir ülkede yaşıyoruz. Nereye eşeleseniz bir şeyler çıkıyor, eskiye ait bir şeyler, binlerce yıllık eserler, ya da farklı kültürlerle ait nesnelere mutlaka çıkıyor. Ama bu ülkede yaşamın bir bedeli olması lazım! O bedel işte vatandaş, iyi bir yurttaş yetiştirmek. Pe-ki, iyi bir vatandaş, yetkin bir yurttaş nasıl yetiştirirsiniz?

Bunu ancak Klasik Batı ve Klasik Doğu kültürlerini hazmetmiş ve onu bir tarih şuuru olarak benimsemiş insanlar yetiştirerek ve ülkemizin geçmişini doğru dürüst araştırarak mümkün kılabiliriz. Ama bunu araştırarak duruma gelmedik. Halen bocalıyoruz; o yüzden vatandaş da aydınlatamıyoruz. Halen daha vatandaş hurafeye inanıyor. Neden bunlar oluyor? Çünkü toplum olarak aydınlatılmış bir toplum değiliz. Kafalarımızda halen daha mitolojik olaylara inanma ihtiyacı var. Çünkü gerçekle uğraşan insan az ve gerçeğe uğraşan insan az olunca da bunun yerine başka bir şey giriyor. Bu da mitoloji ve hurafeler oluyor. Yani o hikâyelere inanmak daha kolay, daha tatlı. Onun için halkı aydınlatmak lazım. İyi bir vatandaş olarak her gördüğüne inanan değil, onu analitik olarak düşünen, irdeleyen, ondan sonra da yaptığı analizler sonunda bir senteze varan vatandaş, her şeye kritik gözle bakan vatandaş yetiştirmemiz lazım.

Prof. Dr. Sencer Şahin

* Arş. Gör., Akdeniz Üniversitesi, Akdeniz Uygarlıkları Araştırma Enstitüsü, Akdeniz Eskiçağ Araştırmaları Anabilim Dalı, Antalya. fatihyilmaz@akdeniz.edu.tr

** Arş. Gör., Akdeniz Üniversitesi, Akdeniz Uygarlıkları Araştırma Enstitüsü, Akdeniz Eskiçağ Araştırmaları Anabilim Dalı, Antalya. erkankurul@akdeniz.edu.tr

Burada sunulan metin yakın zamanda aramızdan ayrılan değerli hocamız Prof. Dr. Sencer Şahin’in Cedrus: Akdeniz Uygarlıkları Araştırma Dergisi’nin III. (2015, VII-XXV) sayısında *Öbür Dünyadan Konuşmalar: Eskiçağ Bilimleri’nin Türkiye’deki Geçmişi ve Geleceği Üzerine Sohbetler I* başlığıyla yayımlanmış söyleşisinin devamı niteliğindedir. İlk söyleşisinden farklı olarak burada hocamızın yurttaşlık etiği ile tarih bilincini ortak paydada buluşturduğu *iyi ve erdemli* [καλός κἀγαθός] *bir vatandaş yetiştirme öğretisi* hakkındaki görüşleri bazı *corrigendum* ve *addendumlar* yapılarak okuyucuyla paylaşılmaktadır.

Ancak o zaman vatandaş çıkar “*ya sen ne diyorsun kardeşim bu şimdi nerden çıktı belgesi ne?*” diye sorar. Belgesini sormazsanız bir politikacı, bir akademisyen gelir, bir palavra sıkar burada ve siz de siyasetçi, hoca diyerekten inanırsınız, yani koskocaman devlet adamı, hoca. Her beyanatın belgesi mi olur diyebilirsiniz hepiniz, ama dememeniz lazım. Hoca moca ne? Kim olursa olsun bir şey söylediği zaman, bunun belgesi nedir, ispatı nedir diye sormanız lazım. Yani kafanızda en azından bunu irdelemeniz lazım. Ne hocanın, ne hacının, ne de politikacıların söylediği şeylere kayıtsız şartsız iltimas edilmemelidir. Sağlam vatandaş, aydın vatandaş budur. O bakımdan klasik kültürden, klasik eğitimden geçen adam ancak bunu yapabilir. Yoksa otomatik olarak inanır. Yani doğu halklarında mevcut olan inanç ve karakter budur gerçi. Otoritenin söylediğine inanacaksın. Yani bir emir, bir tavsiye yukardan geldiği zaman ona itaat edeceksin, inanacaksın. İşte din hususunda da aynı şey geçerli. Hiçbir kritik yapmadan inanmak veyahut da öylesi var ki, kritik yaparak da inanan var, o bakımdan ne olursa olsun kritik yapacaksınız yani, düşüneceksiniz. Kendi mantığınızla irdeleyeceksiniz. Analizini yapacaksınız. Ondan sonra bir senteze muhakkak varırsınız.

Elveda...

15.02.2011